

- b) rodzajów zbóż i procentów przemiału,
- c) ilości zboża przyjętego do zwykłego (§ 5) i urzędowego (§ 7) przemiału,
- d) ilości zboża przyjętego do przemiału od wojska,
- e) kwoty pobranych opłat przemiałowych w gotówce (§ 7),
- f) rozkurzu,
- g) ilości wytworzonych produktów głównych i ubocznych, stanowiących własność Państwa.

2. Przedsiębiorstwa młynarskie obowiązane są przechowywać dowody, uzasadniające księgowanie pozycji księgowych, wskazanych w ust. 1 lit. c.”

3) §§ 6, 8, 11, 12 i 15 — skreśla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1946 r.

o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych biletów Narodowego Banku Polskiego.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i art. 43 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 14) zarządzam, co następuje:

§ 1. Bilety bankowe podarte, sklejane, zabrudzone lub w inny sposób uszkodzone w stopniu uniemożliwiającym rozróżnienie szczegółów rysunku nie mają charakteru prawnego środka płatniczego.

§ 2. Uszkodzone wskutek normalnego zużycia bilety bankowe, jeżeli nie wykazują braku więcej niż 40% powierzchni biletu i posiadają:

- a) przy podwójnej numeracji biletu jeden numer, oznaczenie serii oraz — przy biletach z podpisami — jeden z podpisów,
- b) przy pojedynczej numeracji biletu co najmniej trzy cyfry numeru, oznaczenie serii i jeden podpis, albo cztery cyfry numeru oraz wszystkie podpisy,

są wymieniane bez żadnych ograniczeń i potrąceń przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz kasy urzędów skarbowych i pocztowych,

jak również przyjmowane przy wszelkich wpłatach przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz wszystkie kasy państwowe.

Bilety sklejane mogą być wymieniane bądź przyjmowane przy wpłatach tylko wtedy, jeżeli składają się z części stanowiących pierwotną całość i poza tym odpowiadają warunkom ustalonym w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu.

§ 3. Bilety bankowe, nie odpowiadające warunkom wyszczególnionym w paragrafie poprzednim, będą wymieniane jedynie za każdorazową zgodą zarządu Narodowego Banku Polskiego, o ile zwracający się o wymianę usprawiedliwi dostatecznie, że uszkodzenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Przy wymianie tego rodzaju biletów przysługuje Narodowemu Bankowi Polskiemu prawo potrącenia kosztów porta, korespondencji i kosztów druku biletu:

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 lipca 1946 r.

o ustalaniu składu Komisji Rozjemczych, powołanych do rozstrzygnięcia sporów indywidualnych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 90, poz. 706), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 713), zarządzam, co następuje:

§ 1. Komisja Rozjemcza, powołana do rozstrzygnięcia sporów indywidualnych między

pracodawcami a pracownikami rolnymi, orzeka w składzie trzech osób, a mianowicie: przewodniczącego, którym jest obwodowy inspektor pracy lub jego zastępca, i po 1 przedstawicielu pracodawców i pracowników rolnych.

§ 2. Obwodowy inspektor pracy wzywa właściwy wojewódzki urząd ziemski, jako reprezentanta Państwowego Funduszu Ziemi, właściwy Zarząd Okręgowy Państwowych Nieruchomości Ziemskich oraz właściwy zarząd wo-

jęwódzki Związku Samopomocy Chłopskiej, jako przedstawicieli grupy pracodawców do delegowania po 1 członku i po 1 zastępcy do Komisji.

§ 3. Obwodowy inspektor prac wzywa miejscowy powiatowy oddział Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Rolnych do delegowania 1 członka komisji i 1 zastępcy z grupy pracowników: w braku powiatowego oddziału związku zawodowego — inspektor pracy kieruje wezwaniem do zarządu wojewódzkiego wymienionego wyżej Związku.

§ 4. Sprawy z Państwowym Funduszem Ziemi i Zarządem Państwowych Nieruchomości Ziemskich winny być rozpatrywane przy udziale

właściwego przedstawiciela jako członka Komisji, inne zaś sprawy z udziałem przedstawiciela Związku Samopomocy Chłopskiej.

§ 5. Uchwała się moc obowiązująca rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 5 listopada 1932 r. o ustalaniu składu komisji rozjemczych, powoływanych do rozstrzygania sporów indywidualnych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 883).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej
Edmund Giebartowski

214

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 lipca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu o dietach dziennych dla członków Komisji Rozjemczych, powołanych w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r.

o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 90, poz. 706) oraz § 29 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 1920 r. w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 782) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość diet dziennych, przysługujących członkom Komisji Rozjemczych na podstawie § 29 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 grudnia 1920 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 782), określa się, jak następuje:

- 1) członkowie Komisji Rozjemczej otrzymują za każdą dobę, w której odbywa się posiedzenie Komisji Rozjemczej, diety w wysokości 200 zł;
- 2) członkom Komisji Rozjemczej zwraca się koszty przejazdu koleją według ceny biletu III klasy pociągu osobowego, a w braku kolei za przejazd innym środkiem lokomocji — według poniesionych kosztów nie więcej jednak niż po 5 zł za kilometr, a za podróż pieszą — po 5 zł za kilometr, o ile przebyta odległość wynosi więcej niż cztery kilometry; kosztów podróży poza obrębem powiatu, w którym odbywa się posiedzenie Komisji Rozjemczej, nie uwzględnia się.

3) członkowie Komisji Rozjemczej, o ile są urzędnikami państwowymi, a udział ich w Komisji pozostaje w związku z ich urzędowaniem, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży jedynie w przypadkach i na zasadach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228); z urzędnikami państwowymi zrównane są osoby, do których na mocy przepisów szczególnych stosuje się powołane rozporządzenie;

4) przez członka Komisji Rozjemczej rozumie się także jej przewodniczącego;

5) należności wymienione w pkt 1 i 2 wypłaca Inspektor Pracy, który zwołał Komisję Rozjemczą, wymienione zaś w pkt 3 — wypłaca ten urząd, w którym urzędnik jest zatrudniony.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 listopada 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu o dietach dziennych dla członków Komisji Rozjemczych, powołanych w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 946).

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich